
Koncz Ágnes
(1944–)

1944. november 30-án született Nagykőrösön. 1968-ban az ELTE Természettudományi Karán kapott biológia-földrajz szakos középiskolai tanári oklevelet. Pályája kezdetén általános iskolában tanított, Budafokon. 1972-től volt az Országos Közegészségügyi Intézet (OKI) munkatársa, ahol 1975-ig a Fertőtlenítéskutató DDD-osztályon, majd nyugdíjba vonulásáig, 1999-ig a Dezinszekciós és deratizációs osztályon dolgozott.

Az OKI-hoz történt belépését követően mindjárt a szúnyogok elleni védekezés kérdéskörét kapta feladatául. Sztankayné Gulyás Magdolna irányításával a kistérfogatos-ULV-eljárás földi kijuttatási lehetőségeinek vizsgálatában vett részt. Az osztály operatív csoportjának tagjaként 1972-ben a Zala, 1974-ben pedig a Békés megyei árvíz okozta csípőszúnyog ártalom melegköd-képzéssel történő leküzdése, 1975-ben a tatabányai fáraóhangya-ártalom és az esztergomi rühességi járvány felszámolása során szerezte első gyakorlati tapasztalatait. 1973-ban egészségügyi gázmesteri oklevelet szerzett.

1974–75-ben részben a Duna Dömsödi szakaszán, részben a soproni Malomtó területén végzett számos csípőszúnyogirtásra használt készítménnyel laboratóriumi vizsgálatokat követő terepkísérleteket. A környezetvédelmi, hatékonysági és gazdaságossági szempontból egyaránt kiemelt jelentőségű, légi kijuttatással történő ULV-eljárásra alkalmas szerforma, a Cythion ULV-koncentrátum kiválasztását az ő terepkísérletei alapozták meg.

Már az 1970-es évek végén érdeklődött a szúnyogirtásban használható biológiai tulajdonságú hatóanyagok és készítmények alkalmazási lehetőségei iránt. A Zoecon metoprén hatóanyagú Altosid brikettjével laboratóriumi vizsgálatokat, majd terepkísérleteket végzett, melynek során a hatóanyag kifogástalan biológiai hatékonysága mellett komoly ökotoxikológiai ártalmat tapasztalt (később hasonló problémákra hívta fel a figyelmet a Viodat 10 MG kapcsán is).

Az 1980-as évek közepétől a *Bacillus thuringiensis* var. *israelensis* hatóanyagú formulációk hazai alkalmazási lehetőségének kérdéskörével foglalkozott. A csípőszúnyogok elleni védekezés területén kifejtett tevékenysége során minden igyekezete arra irányult, hogy ez a tevékenység nemcsak hatékonyan, hanem a környezet, az ökoszisztéma egyes komponenseire (elsősorban az élővizekre és az abban élő szervezetekre), valamint az emberekre a legkisebb ártalommal legyen.

Munkája során jelentős szerepe volt a „Tájékoztató az engedélyezett irtószerekről és az egészségügyi kártevők elleni védekezés szakmai irányelveiről” című OKI/OEK, jogszabályilag kötelező érvényű kiadvány kialakításában. Emellett végezte és értékelte az irtószerek forgalomba hozatalát megalapozó laboratóriumi vizsgálatokat. Az 1975-ben indult közegészségügyi-járványügyi felügyelő képzés tematikájának kialakításában, a kapcsolódó jegyzet elkészítésében és a hallgatók képzésében kezdettől fogva közreműködött.

Társfeltalálóként része volt a Nittyfor és a Pedex tetűirtó hajszesz, valamint a Szuku szúnyog- és kullancsriasztó szer, továbbá a Neo-Mostox Forte légyirtó kenőanyag kialakításában, amelynek terepkísérleteit végezte és értékelte. Feltaláló-társaival (Kecskeméti Istvánnal és Erdős Gyulával) együtt végzett ez irányú munkáját az Országos Szabadalmi Hivatal 4 alkalommal (1987, 1988, 1989, 1990) is a Kiváló Feltaláló kitüntetés Arany fokozatának odaítélésével ismerte el.

(Koncz Ágnes önéletrajzi írásának felhasználásával.)

* * *

Cseppszámlálósos mintavételezés a Velencei-tónál